

Ч У Д О 66.

Ѡ дѡѢХЗ ѠтроцѢХЗ, пѡдшѢ дѡмѢ трѢсомѢ, со-
хранѢна шѢрктѡшаса Ѡ смѢрти.

По рождество Хрїстоѡво въ лѣто 1507. мѣца маїа,
имѡло оукрїтѢ трѢсѢ голѣмѢ, и паднѡли много дѡ-
моѡе, и дрѢги здѡнїѡ та. ПредѢ градѡтѢ имѡло Ѣд-
нѡ лѡвка (дѡкѡнѢ), и тамѡ имѡло Ікѡна написана
ѡтѡ Богорѡдица. Натѡл Ікѡна сїчкїте слѢги сѢка
вѢчерѢ палили непрестѡннѡ свѣщи и кандїла: послѢ
ходїли даспѢтѢ. Ѡставили дѡѢ дѢцѡ, даспѢтѢ въ
лѡвката тѡл вѢчерѢ, когѡ было трѢсѢ землї. ПотѢр-
чѡлѢ мѡйстѡро даѡтѡвѡри лѡвката, да и зѡвѡди дѢцѡтѡ:
и вїдѢлѢ сїчкїѡ сокрѢшенѢ, и мѡслїлѢ чѢсѢ дѢцѡтѡ
оумрѢли, и фанѡлѢ дара зѢрїва за дагї и зѡвлече: чѢлѢ
подѢ ѢдїнѢ камѢнь гдѢтѡси говорѡтѢ, и гї и зѡвѡ-
дилѢ, пытѡлѢги: какѡѡте жїви ѡстанѡли, ѡни ка-
зѡли: стѡѡхѡе предѢ Ікѡнатѡ и плачѡхѡе, и семѡлѡхѡ-
ме насѢ тѡ Богорѡдица да и помѡгне: кѡтѡсѢ мѡлѡхѡ-
ме, и вїдѡхѡе и зѡлѢзе ѡ Ікѡнатѡ ѢдїнѢ покрѡвѢ, и
сѢра зѡширї надѢ насѢ, и пѡдаха ѡгѡрѢ дѢрѡва и камѢ-
нѢ, и за держѡкашеги тѡл покрѡвѢ насѢбе, и не можѢ
нїшо да падѢне нанѡсѢ. Іѡвїсе нѡмѢ и свѡтѡ Богорѡ-
дица, и дѡмашени; и ѡ глѢдахѡе дѡтѡй чѡсѢ. То-
ѡвѡ чѢли сїчкїте лѡдїѡе, прослѡвили Бѡга и Богорѡ-
дица, и казѡли посїчкїѡ градѢ такѡѡѡ чѢдо. Тоѡѡ
чѢлѢ тѡмѡшнїѡ сѢдїѡ и напѡрѡвилѢ цѢрѡкѡвѡ нѡтѡѡвѡ мѡѢ-
сто, защо ѡнѡѡ зїдѢ, гдѢтѡ ѡшла Ікѡнатѡ непад-
нѡлѢ, и ѡстанѡла Ікѡнатѡ оуцѢрѡкѡтѡ. И совершѡѡѡсе
пѡрѡднїкѢ сѢкоѡ годїна, и тѡл Ікѡна много стѢрѡѡла
чѢдѡса. БѡгѢ нашѡмѢ слаѡѡа, во вѢкї вѢкѡѡѡѡ, ѡмїнѢ.

Ч У Д О 67.

Ѡ пѡдшѡмѢ сѢ стѢнѢ, и разѡѡѡшѡмѢ, и исцѢлѢ-
лѢѡшѡмѢ Богомѡтерїю.

ВѢ ВрїтѢ (кандїѡ), и ма Ѣднѡ чѢдѡтѡѡѡрна Ікѡна